

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 277 — Rok 132 (3)

Czwartek, 25 listopada 1943 r.

DZIŚ: Katarzyny
JUTRO: Konrada

Okrazenie bolszewików na zachód od Kijowa Odparcie ataków sowieckich na połudn. odcinku

Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA w dniu 24 listopada:

Na przyczółku mostowym Nikopola, w wielkim łuku Dniepru i koło Czerkas odparto w zaciętych walkach nowe ataki bolszewickie i zniszczone albo odrzucono w przeciwataku siły nieprzyjacielskie, które się wlamaly.

Na odcinku na południe od Krzemieńczuka trwają zacięte walki. Na obszarze zaplecza na południowy zachód od Czerkas zniszczone kilka umocnionych obozów band.

W rejonie bojowym na zachód od Kijowa własny atak okrążająco przeprowadzony doprowadził do zamknięcia wielkich sił nieprzyjacielskich. Pewna niemiecka dywizja pancerna zniszczyła albo zdobyła tam w dniu wczorajszym 30 czołgów, 6 baterii i 40 dział wszystkich kalibrów. Wzięto jeńców.

Ciężkie walki w rejonie włamania na zachód od Homla toczyły się także i wczoraj. Nasze wojska stawily zaszarty spór nacierającym formacjom nieprzyjacielskim. Na północ od Homla odparto zaciekle ataki sowieckie.

Na miejscu włamania na południowy zachód od Kryczewa toczą się gwałtowne walki.

Na północny zachód od Newla własny kontratak zdobył z powrotem teren.

Na froncie południowo-włoskim doszło wczoraj do ożywionych lokalnych starć. Na zachodnim odcinku spełzły na niczym lokalne ataki nieprzyjaciela przeciw stanowiskom wyżynnym na zachód od Venafro.

Na wschodnim odcinku znaczne przeważające siły brytyjskie zaatakowały nasze stráže przednie. Po kilkugodzinnych walkach, obfitujących w dotkliwe straty dla nieprzyjaciela, przesunęły się one na zaplecze.

Stolica Rzeszy została znowu zaatakowana w godzinach wieczornych 23-go listopada, przez silne formacje bombowców brytyjskich. Wskutek tego ataku terrorystycznego powstały nowe szkody w kilku częściach miasta. Oprócz terenów mieszkalnych zniszczono liczne budynki publiczne, w tym kościoły, zakłady dobroczynności i dzieła sztuki. Formacje myśliwskie i artyleria przeciwlotnicza lotnictwa straciły 19 samolotów nieprzyjacielskich, mimo ciężkich warunków obronnych.

BERLIN, 24 11. — Z dobrze poinformowanego źródła dowiaduje się

agencja „Telepress” następujących szczegółów o sytuacji na froncie wschodnim:

Punkt ciężkości walk na froncie wschodnim znajdował się również w dniu 22 listopada w łuku Dniepru na zachód od Kijowa. W rejonie przyczółka mostowego Nikopola, na południowy zachód od Dniepropetrowska oraz na południe od Krzywego Rogu bolszewicy ponownie przystąpili do ataku znacznymi siłami. Główne uderzenie przeprowadzili oni na szerokości 40 km. Tutaj bolszewicy w kilku miejscach wdarli się do linii niemieckich, przy czym miejsca włamania zostały natychmiast oczyszczone lub odcięte kontratakami. W toku energicznie przeprowadzonych przeciwakcji udało się wojskom niemieckim okrążyć i rozbić znaczne siły bolszewickie. Celem związania sił niemieckich, oddziały sowieckie dokonały szeregu dalszych ataków w odcinku frontowym ciągnącym się na północ od Czerkas. Skutkiem skoncentrowania silnych oddziałów na bardzo małej przestrzeni nie udało im się przejściowo odnieść szereg lokalnych sukcesów. W przeciwnataczach, w czasie których zniszczono szereg sowieckich dział szturmowych, wojska niemieckie odrzuciły bolszewików znowu wstecz.

W rejonie na zachód od Kijowa natomiast przeciwnatarcie niemieckie rozwinęło się w dalszym ciągu. Nad drogą prowadzącą z Kijowa do Żytomierza oraz na północ od niej wojska niemieckie zdobyły dalsze obszary w kierunku na północny wschód i na wschód. Bolszewicy ponownie usiłowali nadaremnie gwałtownymi kontratakami, przeprowadzonymi przy pomocy piechoty, kawalerii i czołgów, powstrzymać napierające wojska niemieckie. Przejaśniająca się pogoda na południu wschodniego frontu działała przy użyciu samolotów bojowych i bliskiego wsparcia.

Również na środkowym odcinku frontu samoloty bojowe i nurkowe skutecznie przyłączały się do walk ziemnych. Samoloty myśliwskie ubezpieczały ataki formacji bojowych i w rejonie kolana Dniepru oraz Homla przy stracie zaledwo czterech własnych maszyn zestrzeliły 52 samoloty sowieckie. Trzy dalsze samoloty bolszewickie straciły myśliwce chorwackie.

Jak już doniesiono w dniu 22 listopada, bolszewicy pod naciskiem swoich niezwykle wysokich strat byli zmuszeni wstrzymać swoje siedmiodniowe ataki koło autostrady na zachód od Smoleńska. Ponieważ

bolszewicy musieli zrozumieć, że nie są w stanie przełamać stanowisk niemieckich na zachód od Smoleńska, usiłują obecnie posunąć się naprzód na północ i na południe od tej linii zaporowej. Jeszcze poprzedniego dnia bolszewicy zaatakowali na północny-zachód od Smoleńska w kierunku południowym, mianowicie z rejonu na wschód od Witebska i z terenu włamania koło Newla. Pełnieniu tych wypadów, ponowne ataki były już słabsze. Ponieważ bolszewicy w ten sposób nie uzyskali dotychczas żadnego wyniku swoimi wypadami na północne skrzydło odcinka smoleńskiego, obecnie dokonali niespodziewanego ataku dalej na południe, na odcinku Kryczewa. Bolszewicy atakujący na wąskim froncie zdolali początkowo wedrzeć się w linie niemieckie. Walka z oddziałami, które dokonały włamania, jest jeszcze w toku.

Wobec ciężkich walk wypadowych i obronnych na południu i na środku wschodniego frontu schodzą na drugi plan potyczki na pozostałych odcinkach.

Największa bitwa powietrzna

TOKIO, 24. 11. — Agencja Domei donosi, że w dniu 2. 11. stoczona została największa bitwa powietrzna całej wojny wielko-wschodnio-azjatyckiej i to w rejonie Rabaul, kiedy lotnictwo marynarki japońskiej oraz formacje morskie straciły 200 samolotów spośród formacji alianckiej, składającej się z około 230 do 240 maszyn.

Benesz w Moskwie

SZTOKHOLM, 24. 11. — Dziennik londyński „Daily Telegraph” donosi, że b. prezydent Benesz przybył do Moskwy, gdzie podpisze umowę przymierza z ZSRR.

Zgon wielkiego księcia rosyjskiego

PARYŻ, 24. 11. — W Paryżu zmarł kuzyn cara Mikołaja II. wielki książę Borys, który od czasu swej ucieczki z Rosji mieszkał w Paryżu. Wielki książę Borys Włodzimierzowicz urodził się w r. 1877 w Petersburgu i był generał-majorem jednego z pułków kozackich.

Śniadanie Stalina po konferencji moskiewskiej. Rys. Leo Melik.

Ucieczka z rajy sowieckiego

MADRYT, 24. 11. — Dywizja polska, stworzona przez Stalina na cele propagandy, skorzystała z pierwszej okazji, by przejść do linii niemieckich, pisze dziennik „Informaciones” w komentarzu, w którym pismo to odwołuje się do masowego przechodzenia jednostek polskich pod Smoleńskiem.

W dalszym ciągu czytamy tam, że żołnierze polscy, wcieleni przymusowo do służby w armii bolszewickiej, woleli raczej przejść przez linię ognia, istniejącą między frontami, aniżeli walczyć w dalszym ciągu pod dowództwem Stalina na rzecz rajy

sowieckiego w Polsce. Tym samym świat uzyskał nowy dowód szatańskiego zakłamania i okrutności reżimu moskiewskiego. Żołnierze ci za wiele wiedzą o przestępach katyńskich, o wysiedleniu kobiet i dzieci polskich i o wszelkich innych aktach okrucieństwa, i dlatego nie mogli pójść na lep zakłamanych słówek Kremla.

Mimo największego niebezpieczeństwa grożącego ich życiu, przeszli oni do linii niemieckich i tym samym pokazali światu, skąd jedynie i wyłącznie oczekiwać należy ratunku dla cywilizacji i dla Europy.

Nowy kult sowiecki

KRAKÓW, 24. 11. — Kiedy po wybuchu rewolucji bolszewickiej ukazały się pierwsze książki o komunistycznej historii Rosji, daremnie szukano w nich nazwisk dawnych bohaterów narodowych. Historycy bolszewicy omawiali jedynie poszczególne klasy społeczne jako działające czynniki. Carowie, mężowie stanu i wodzowie zniknęli z podręczników szkolnych. Co najwyżej ten lub ów spośród nich przewijał się jak cień z wyraźnym podkreśleniem swego charakteru zdecydowanego reakcjonisty lub przedstawiciela interesów wielkiego kapitału, wielkiej własności ziemskiej lub grubej finansjery. Jako tacy musieli oni pozostać ciemnymi charakterami, kontrastującymi z rewolucjonistami i rewolucyjnymi teraźniejszości.

Dopiero obecna wojna nasunęła Kremłowi pomysł wyzyskania postaci dawnych bohaterów rosyjskich celem roztoczenia dokoła nich propagandystycznego kultu sowieckiego. Najulubieńszymi postaciami, na których otąd skupiła się uwaga bolszewickich propagatorów, są książę Suworow, wódz carowej Katarzyny i zwycięzca generalów rewolucji francuskiej, książę Kutuzow, przeciwnik Bonapartego, oraz hetman Kozaków z XVII wieku Chmielnicki.

Przy pomocy takich bohaterów, ciekawych jak na „komunistyczne państwo robotników”, przy pomocy takich książęcych reprezentantów, ancien regime oraz krwawego przywódcy kozaków, którego masowe morderstwa na Ukrainie żyją jeszcze w poezji i przypowieści w kilka wieków później, bolszewizm usiłuje zagrześć do walki swoich czerwonoarmiejców. Jako najwyższe odznaczenie wprowadzono do armii czerwonej order Suworowa, zaś order Kutuzowa uchodził jako nagroda dla kierowniczych komisarzy i naganaczy frontowych. Wizerunki starych wodzów carskich zaczynają figurować obok portretów Stalina.

Legenda, jakie propaganda moskiewska snuje dokoła tych postaci z XVII i XVIII wieku, są w równym stopniu pozbawione wszelkiej prawdy historycznej i faktycznej,

jak porównania, które prasa sowiecka przeprowadza pomiędzy nimi i Stalinem. Propaganda sowiecka jednak umiała wyszukać dla każdego z tych bohaterów jakieś celowe tło. Chmielnicki jest wynoszony przez nią jako wierny przyjaciel Rosjan. Suworow, który pokonał Turków i Polaków, zdobył Warszawę i oblegał Pragę, wysławiany jest jako „zwycięzca Europy”, Kutuzow zaś jako bezapelacyjny triumfator nad Francuzami. W tych subtelnie przemysłanych legendach odzwierciedla się niewątpliwie część sowieckich celów wojennych, które Kreml celowo wibja w głowy pędzonych na fronty mas celem wzbudzenia w nich nadziei i wyobrażeń o „przyszłej rewolucji światowej”.

Sowiecki kult, posługujący się carskimi wodzami i bohaterami narodowymi, nie ma bynajmniej na celu odświeżania wśród mas sowieckich „poczucia narodowego” i nie jest wynikiem chęci przywrócenia przeszłości jakiegos patriotycznego blasku. Wypłynął on jedynie z wyłączonej potrzeby przygotowania mas do ich „posłannictwa dla rewolucji światowej” oraz sztucznego podniecenia silnie osłabionego zapału wojennego.

Propaganda sowiecka nie gardzi żadnym środkiem i żadną świętością, o ile widzi w nich jakąś korzyść. Z tego punktu widzenia należy też ocenić ostatnią akcję propagandową Kremla przy użyciu czerwonego patriarchy i próby przywrócenia do życia panslawizmu. Człowiek sowiecki nie ma żadnej sposobności zastanowić się, nie mówiąc już o możliwości głębszego zbadania, jakimi właściwie ludźmi byli naprawdę Suworow i Kutuzow. W przeciwnym wypadku dowiedzieliby się on, że „świętny bohater narodowy” Kutuzow, którego przedstawia mu się jako symbol, po swej klęsce pod Borodinem został nazwany przez dwór carski „tajdakiem”, że określano go jako „ordynarnego rozpustnika”, który dziennie śpi po 18 godzin i pomimo swoich 74 lat wiezie z sobą w pole kochankę w mundurze kozackim i t. d.

Moskwa a Dardanele Opinia dziennika szwajcarskiego

BERLIN, 24. 11. — „Gazette de Lausanne” poświęca komentarz tradycyjnemu dążeniu Moskwy do Morza Śródziemnego:

„Turcja jest w obecnej chwili zupełnie naturalnie zaniepokojona o przyszły los cieśnin morskich. Jest to zupełnie naturalne, ponieważ apetyty Moskwy na Bosfor i Dardanele ujawniają się zawsze z całą siłą wówczas, kiedy o „oliczności” zdają się po tem układać korzystnie. Już z początkiem obecnej wojny dyplomacja brytyjska zznała żądania Moskwy do tureckich

cieśnin morskich za usprawiedliwione. Obecnie wszystkie oznaki przemawiają za tym, że bolszewicy stawiają w tym zakresie jeszcze większe roszczenia niż dawny reżim moskiewski.

W każdym razie tak dla Turcji, jak i dla reszty Bałkanów otwarły się bardzo niepewne perspektywy. Z tego powodu rząd turecki nie dał się wziąć na lep błyskotliwym obietnicom Edena i także w przyszłości będzie zdążył w kierunku obrony przede wszystkim swoich własnych interesów”.

Głos dnia

Czołowy dziennik lotewski „Tovija” pisze:

Ostatnie resztki złudzeń, jakie ten lub ów jeszcze miał po konferencji moskiewskiej, rozwiły się. Naród lotewski jednak nie pragnie niczego więcej jak tylko zniszczenia bolszewizmu. Celem urzeczywistnienia tego pragnienia chwycił on za broń. Tęsknimy dalej za tym dniem i spodziewamy się go dożyć, w którym przynajmniej skromna

część naszych rodaków uprowadzonych przez bolszewików będzie mogła powrócić.

Droga boleści i łez, na którą skazano naszych rodaków, będzie stanowila po wieczne czasy oskarżenie przeciwko żydowskiemu bolszewizmowi, którego ostateczny cel polega na zupełnym duchowym, gospodarczym i fizycznym zniszczeniu narodu lotewskiego.

DZIS ZACIEMNIAMY:

Początek 16:40
Koniec 6:50

ALARM LOTNICZY
10-sekundowe sygnały
ODWOLANIE
długi sygnał 1-minutowy

Upływa termin wysyłania paczek dla jeńców

Termin wysyłki paczek dla jeńców wojennych, przebywających na terenie Rzeszy, upływa z dniem 30 bm. Po tym dniu placówki Poczty Wschodniej nie będą przyjmowały paczek pod żadnym warunkiem.

Na P. K. Op. złożyli:

Pracownicy Urzędu Pocztowego — Lwów 2 w miesiącu listopadzie 1000 zł. — Z okazji imienin Witolda Wiszniowskiego grono przyjaciół składa 530 zł. — Zamast wieńca na trumnę śp. inż. Edwina Helingera nadzór techniczny i pracownicy biurowi działu maszynowego warsztatów kolejowych we Lwowie 300 zł. — Oddział L. Z. „Auto Reparatür Werkstätte“ w miesiącu listopadzie 1943 zł 236.45. — W dniu Imienin śp. Januszka Białowąs zamiast kwiatów na Jego grób — 50 zł — Maria Janowska. — Straż pożarna za listopad 509 zł. — Pracownicy Abteilung Forsten ul. Chorążczyzny nr 17 za październik 150 zł. — Pracownicy V. H. B. Nr 1 za listopad 88 zł. — Pracownicy dzienni chłodni na Lewandówce 245 zł. — Stodolny Michał 400 zł zebrane w czasie przyjęcia imieninowego. — Pracownicy Szpitala wenerologicznego ul. Dwernickiego nr 54 z okazji imienin dyrektora dra Kauczyńskiego 300 zł. — K. B. 60 zł nieprzyjęte przez p. Piotra Bunińskiego. — Dochód z festynu urządzonego przez dziewczynki z Gródka Jagiellońskiego 3.000 zł zliczone w dn. 22. 10. 1943. — Pracownicy V. H. Betriebe Nr 12 z okazji Imienin swego dyrektora Stanisława Gnoińskiego 125 zł. Pracownicy Szpitala Wojskowego Łyczakowska 26 — za listopad 316.50 zł. — Pracownicy Szpitala Wojskowego ul. Głowińskiego 7 za listopad 735 zł.

Znaleziono dokumenty

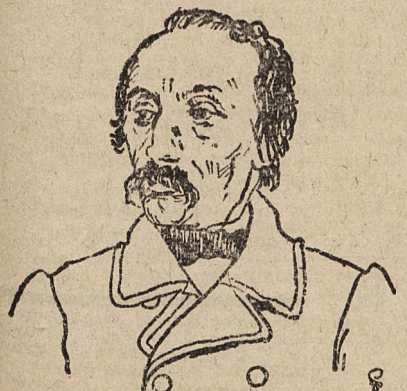
na nazwisko Parascewia vel Maria Snihur, odebrać można w Redakcji, Sokoła 4, I p. pokój 20, g. 10—11.

Kobieta — stolarzem!

W ostatnich dniach komisja egzaminacyjna cechu stolarzy w Kielcach przyznała kartę rzemieślniczą, uprawniającą do samodzielnego wykonywania rzemiosła stolarskiego mieszkanca miasta Chełmy, pow. Kielce. Jest to pierwszy wypadek, notowany przez cechy okręgu radomskiego uzyskana przez kobietę dyplom mistrza. Trudni się ona już od 10 lat stolarstwem i jest na tym polu nie mniej doświadczona od rzemieślników-mężczyzn.

Humor galicyjski przed stu laty

Przed pięćdziesięciu laty zmarł człowiek, który miał swego czasu szczęście, prawdziwe a rzadkie a szczęście: doprowadzał tysiące ludzi do łacznego, pogodnego śmiechu.

Zwał się Aleksander Morgenbesser. Urodził się w roku

Niedawno donosiliśmy o rozporządzeniu, mocą którego w Galicji przywrócono własność prywatną na nieruchomościach i gruntach użytkowych w celach przemysłowych. To samo przywrócenie własności odnosi się również do placów budowlanych. W danym przypadku chodzi o tych właścicieli lub ich spadkobierców, którzy utracili swą własność w czasie panowania sowieckiego w Galicji.

W chwili przywrócenia własności odzyskują z mocy ustawy prawa na gruntach, jak również prawa na tych prawach. Zgodnie z rozporządzeniem, za czas przed przywróceniem własności nie można żądać świadczeń powtarzających się na podstawie odzyskanych praw. Odnośnie do wysokości przyszłych odsetek zastrzeżone jest wydanie specjalnego unormowania. Przywróconymi prawami można dysponować dopiero wówczas, gdy przywrócenie własności udowodnione jest w sądzie za pomocą zaświadczenia starosty powiatowego, względnie miejskiego.

Kto usiłuje prowadzić dowody, do przeprowadzenia których jest obowiązany na podstawie omawianego rozporządzenia, za pomocą fałszywych danych albo w inny sposób uzyskać korzyść majątkową, nie przysługującą mu według omawianego rozporządzenia, lub kto wykrocza przeciwko zarządzeniom wydanym na podstawie omawianego zarządzenia,

podlega karze więzienia i grzywny albo jednej z tych kar, zaś w wypadkach ciężkich karze ciężkiego więzienia. O ile sprawca na podstawie niniejszego rozporządzenia nabył prawo, to w wyroku karnym można orzec przepadek tego prawa.

Szczegóły omawianego rozporządzenia znajdują się w Dz. Rozp. G. G. Nr. 88, 1943, str. 623—625.

Rady dla działkowców

PRACE W OGRODZIE

Właściwe roboty ogrodowe musimy niekiedy bardzo wcześniej przerwać zostawiając ich wykonanie do wiosny. Mimo to jednak pozostaje jeszcze dużo do zrobienia. Późną jesienią należy zwięź do ogrodu obornik; następnie glebę pod drzewami i krzewami trzeba przekopać. Zagony należy przekopać głęboko, pozostawiając je wyściortowane przez zimę.

Stare pnie drzew wymagają pielęgnacji. Należy je więc oskrobać ze starej korowiny, aby nie tylko powstrzymać ich wzrost, ale i szkodliwe owady nie mogły znaleźć tam kryjówek. Ważne też jest przerabianie kompostu.

Warzywa przeznaczone na użytek zimowy zbieramy i przygotowujemy do przechowania. I tak schodzi nam

Położone w promieniu 50 km od Lwowa lasy dostarczają lwowskim tartakom drzewa, które służą na przerobki. Jesteśmy w państwowym tartaku przy ul. Gródeckiej. Drzewo — np. dębina, które może być oddane do obróbki i przekształcone na parkiet w warsztatach tartaku, musi być najpierw odpowiednio wysuszone; dzieje się to na wolnym powietrzu. Następnie pocięte deski w tzw. „fryzy“, mające już formę par-

kietowej deseczki, są dosuszane w komorach specjalnie ogrzewanych o odpowiedniej wilgotności w temperaturze do 60 proc.; trwa to od 6—12 dni. Łącznie we wszystkich komorach mieści się 50 kb. m. drzewa. Już osuszone fryzy zostają na wózkach przewiezione do hal, gdzie na mechanicznych strugarkach poprzecznych i podłużnych obrabia się i wygładza ze wszystkich stron i nadaje znormalizowany wymiar (40 cm).

Przy obróbce drzewa twardego, a specjalnie dębu, oprócz grubszych odpadków i trocin powstaje bardzo dużo pyłu. Pył wraz z trocinami zostaje pochwycony przez prąd powietrza i rurami odprowadzony do magazynów, odpadki i trociny służą do opalania komór osuszających i maszyn parowej, która dostarcza napędu całemu tartakowi. W oddziale stolarskim na mechanicznych obrabiarkach wykonuje się listwy parkietowe, w innych halach ze świstem tnie 12-taśmowa piła olbrzymi kłoc drzewa, obok tarczowe piły tną deski na mniejsze kawałki, a mechaniczna wyrówniarka zakańcza pierwsze fazy obróbki drzewa.

KOSMETYKA RENESANSU

Prawdopodobnie matka rodu ludzkiego, Ewa, przeglądając się w lustrowanej tafli jeziora — już studiowała swoją urodę, przymierzając symboliczny listek figowy.

Kobiety z epoki Renesansu słynęły z urody, z upodobań do strojów oraz z niebywałego wprost zamiłowania do pachnidel i kosmetyków, które w kuchni alchemicznej były dla nich preparowane.

Alchemicy niemal mieli zaję-

cia, ale też i dochody ten były poważne. Zabiegom tym poddawały się kobiety bogate, patrycjuszki, i tak zwane — kortegiany. Sztuka farbowania włosów osiągnęła swój punkt kulminacyjny w wieku 16-tym, równocześnie z ustaleniem poglądu, że ideałem pięknej kobiety, może być tylko kobieta jasnowłosa!

Pogląd ten pokutuje widocznie do dzisiejszych czasów, wzmocniony silnie w czasie obecnej wojny...

Bielidło i róż służyło do twarzy — cynober do warg — henna do włosów.

Równocześnie z używalnością kosmetyków, idzie w parze zamiłowanie do pachnidel. Najrozmaitsze mieszaniny, często przyprawiające o mdłości zapachy — były najwięcej faworyzowane. Kosztowały bardzo wiele te zamorskie cudowności, sprowadzane z zagranicy tak samo obficie, jak atlasy, aksamity, brokaty, hafty, perły i inne kosztowności ze złota, srebra i drogich kamieni.

Aby uczynić się pięknymi, kobiety owych czasów poświęcały dużo pieniędzy na zdobycie sekretów pielęgnowania piękności. — Całe ciało musiało być poddawane pieczołowitej pielęgnacji, z punktu widzenia raczej artystycznego, niż higienicznego.

Żęby o kolorze kości słoniowej — jasne włosy, wysmukła kibić musiały cechować każdą wytworną damę owej epoki

Kobiety Renesansu przesadzały w wielkości fryzur. Własne włosy nie wystarczały. Trzeba było dopełnić braki włosami cudzimi (taka sama moda obowiązywała początki bieżącego stulecia) albo wełną — włosiem, jedwabiem a często.. bawolim ogonem!

Sztucznie stworzone w ten sposób fryzury, ozdabiano kusztownie girlandami kwiatów, koronkami, piórami, wstążkami, a nieraz koronami ze złota i drogich kamieni.

Takie sztuczne — wypchane — napuszone — poważnie stąpające kobiety — ośniewały wdziękami, roztańczyły czar i urok — przewodziły w życiu politycznym! Były patkniem poetów, bożyszczem trubadurów! uosobieniem wdzięk i cnoty!

Ażebym podbić serce mężczyzny, kobieta Renesansu dbała o swój wygląd zewnętrzny tak samo jak o wygląd duchowy!

Piękno paznokci i rąk, które stanowiło często o powodzeniu, musiało iść w parze z kulturą myślową (otóż to właśnie...!)

Specjalne stanowisko w świecie kobiecym tej cudownej epoki umysłowej, zajmowały wyżej wspomniane kortegiany. — Kobiety te były pełne artystycznych dążeń, zrywające z hipokryzją i niewolnictwem, chociaż wykołone z utartych szlaków moralności życia współczesnego owego okresu

Taka np. Tulia d'Aragona, której dom jaśniał blaskiem szeroko rozwiniętego życia towarzyskiego, pięknie śpiewała, była bardzo muzykalna, grała na wielu instrumentach, nisała poezję — promieniła zaletami głębokiego umysłu — a o jej łaski ubiegało się wielu sławnych ludzi owej złotej, renesansowej epoki!

S. P

Leonia Rasińska.

NAUKA I TECHNIKA W WALCE Z EPIDEMIA

Tyfus plamisty! Pojawiają się artykuły w prasie, bije w umysły wymowna propaganda wystaw, spotyka się każdy z jakimś zarządzeniem władz. Przekonywujące dochodzą czasem słuchy o tym, że tyfus plamisty jest — wymieniają powiat, miejscowości, ilość ofiar. I wtedy odruch na to odpowiada: unika się tłumy, pilnie ogląda odzienie czy nie ma gdzie na nim wszy, która przynieść może — wyrok śmierci. Kto by mógł na to wszystko być obojętnym, już nieczułym na społeczną, gromadną akcję obrony — niech przyjrzy się życiu lwowskiego Instytutu Behringa.

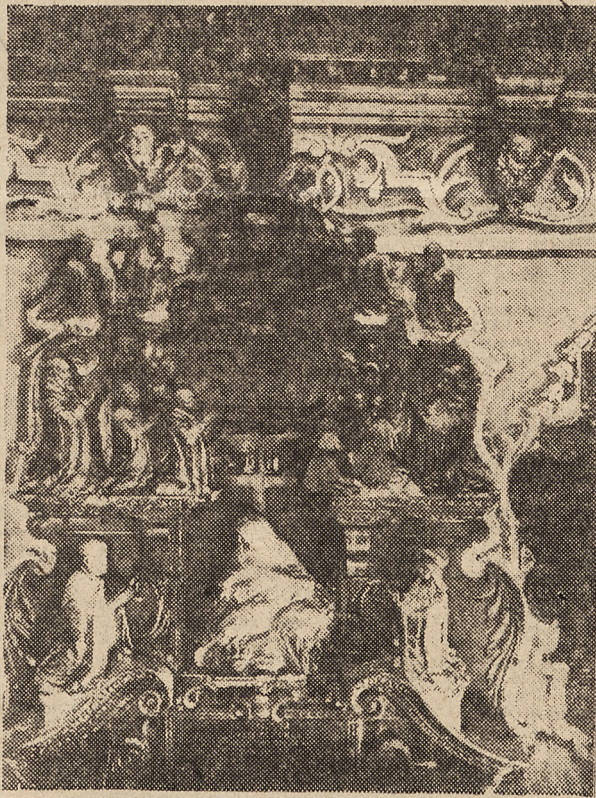
Przed binokularnym mikroskopem pracownica instytutu. W jednej ręce penseta, w drugiej nóż, którego subtelne ostrze na jasnym stoliku mikroskopu wyjmuje z ciała wszy — jedyne rozsądnie tyfusu plamistego — zakażony tą chorobą jej przewód pokarmowy. Sto takich preparatów należy przeprowadzić, ażeby nagromadzić materiał na jeden zastrzyk, który skutecznie zabezpiecza przeciw zakażeniu.

Ile spokoju i pewności w tym obrazie. Ze spokoju i pewności pracy tej pracownicy rodzi się też pewność nasza — a także i duma płynąca z tego, iż człowiek umie przez naukę i technikę stawać do zwycięskiej walki z trudnym do wykrycia, ujęcia i pokonania wroga, wobec którego jednostka ludzka musi być bezbroną — o ile się nie zrzeszy w wielkiej kulturalnej spójności organizmu społecznego.

To poczucie, iż się jest członkiem takiej spójności, może się zbudzić w każdym — i może go zje-

dnąć do wzmocnienia jego pilności i aktywności na polu walki z tyfusem plamistym.

Z KAPLICY BOIMÓW

Fragment ołtarza: czternastu członków rodziny Boimów w modlitwie — dzieło rzeźbiarza Pfistera (pocz. XVII w.)

notariusz, nie sprzeniewierzając się swej młodości, nawet próbując sił swoich w pracy naukowej. Lecz już żadna praca pana reagenta nie doczekała się takiej popularności jak „Obrona Sokołowa“. Dowcipna to rzecz nie była, ale wesola, prosta aż do rubasności, autor sam się śmiał serdecznie, a śmiech ten porwał. Zbiorowym bohaterem „Obrony“ był sam w sobie już tak komiczny drobnomieszczanin — czyli jak ongiś mawiano starogalicyski koltun, tłem typowy „partykular“ z bzdennym błotem na ulicy i rynkiem służącym jako śmietnisko gromadzkie. W epoce czułościwości parafiańskiej o przebojowym temperamencie autora świadczyło, że szturm Tatarów na Sokółów każe odeprzeć — kipiącą kaszą jaglaną...

Poemat swój stworzył Morgenbesser w dziewięciu księgach, na cześć dziewięciu Muz i — dziewięciu głównych rzemiosł zakończył zaś pięścią pełną animuszu: „a kto nie

wypije — tego we dwa kije! Łupu — cupu!“

Dziś, gdy czytamy poemat Morgenbessera, uśmiechamy się nie do przyciężkich rymów autora, ale do naszych pradziadów. Że też to przed stu laty tak zaśmiewali się nad „Obroną“, tak się bawili — od ucha do ucha.

Dziś może małe miasteczko uśmiechnęło się, gdyby zobaczyło na rzeczywistości karykaturę nakreśloną przez pana Aleksandra. Taki jarmark w Sokolowie: „Tu znajdziesz taśmy, tasiemki, drelichy, Gorlickie płótna, mosiężne kielichy, Tisy trybularze, puszki na jałowiec, Łisy z królików, a sobole z owiec. Różne towary! Kieliszki i szklanki, I żydaczowskie bure obwarzanki, Buty, chodaki, chodaczki, trzewiki I różne rzeczy, nawet i — guziki!“

Tak to bywa. W stulecie „Sokołowa“ z książką zabawnej została tylko nazwa, dla wielu, wielu zupełnie pusta. — Zmieniają się czasy, zmienia się i śmiech ludzki.

OGŁOSZENIE

W czwartek, dnia 25 listopada 1943 o godz. 17-tej zebranie członków...

Okręgowa Grupa Rzemiosła - KRÖHNE

OSTRZEŻENIE

Ostrzega się przed nabyciem maszyn do pisania Nr. 1572 261, z la-ciniskim alfabetem i Nr. 519 437 z ukraińskim alfabetem obic marki „Underwood”...

Der Stadthauptmann in Lemberg - Bezirk I. „Stadtmitte”

Otylja Droga! LWÓW wracaj do Warszawy BOB

KUPNO - SPRZEDAŻ

SPRZEDAM futro kryte spod piz-maki, wierzch samodzielną leszczy-wską kolor drapowy, kołnierz brązowa krynka...

DWIE panie na posadzie poszukują za dobrą zapłatą pięknie umeblowa-nego pokoju...

ZAGINIENI

WOŁYNIACY! Ktokolwiek ma wiadomość o rodzinie Inż. Antoniego Bijaka, zam. w Sarnach...

POSAD POSZUKUJA

WIELOLETNIA zarządczyni, szkoła gospodarstwa, przyjmie zarząd lub gospodyni. Gaz. Lw. nr 14963.

NAUKA

NIEMIECKIEGO uczy tylko: Głębo-ka 18, Kurs już od 40 zł. mies. i Dziś 2-zi dzień wojów na Grudzień!!!

POLECENIA GODNE FIRMY

W KSIĘGARNI - Antykvarni - A. Krwaczynski, Lwów, ul. Trybu-nalska 18, sprzedają, kupno książek nowych, okazjnych...

WOLNE POSADY

DZIEŁYCYNE (kobieta) do sprząta-nia i palenia pryzmą zarząd Biuro: Głęboka 18, I. p. Zgłosz. od 8 do 5.

ZGUBY

ZGUBIONO w tramwaju nr 6 Aus-weis wydany przez firmę Securitas, paszport sowiecki, kartki żywności...

MAŁŻENSTWA

NAJDYSKRETNIEJSZE kojarzenie małżeństw różnych sfer, wielki wybór różnego rodzaju pań i panów.

ROZMAITE

NIEMIECKIE polania! Głęboka 18, Kurs niemieckiego od 40 zł!!!

RESTAURACJA - Jadalnia - Hocheker Hetmajnska 8, 15203

RESTAURACJA - Jadalnia - Hocheker Hetmajnska 8, 15203

Skoncentrowany Czekoladzi „EMPE” extra jest lepszy! Dla oszczędności prądu właściwa żarówka OSRAM

Karolu Grzybowski Poślij pieniądze na opłacenie lekarza, który mnie uratował od śmierci, bo zgine i to z głodu. - MATKA.

Hansaplast - Szybko i łatwo opatrzyć ranę. Hansaplast elastyczny przylega do ciała bez bólu...

OZDOBY na CHOINKĘ jako nowość: ozdoby z tek-tury w białym i srebrnym brokacie

PRYWATNE - ZGUBIONO bloczek do Kennkartej nr. 05529/III. Zofia Sołska, Sienkiewicza 14.

TANECZYC można na perfekcyjnych - wtorki, czwartki, soboty, niedziela...